

Přílohy

Seznam příloh

Příloha 1 - Dopis pachateli znásilnění od oběti - studentky z USA	II
Příloha 2 – Rady pro oběti po znásilnění – Persefona	VIII
Příloha 3 – Rady pro osoby podporující oběť znásilnění	IX
Příloha 4 – Formulář k popisu zranění u žen po znásilnění	XII
Příloha 5 – Statistické grafy vztahující se k počtu znásilnění – Kovář	XIII
Příloha 6 – Kazuistika	XIV
Příloha 7 – Otázky k rozhovorům kvalitativní části výzkumu	XV
Příloha 8 - Vzor dotazníku pro respondenty kvantitativního výzkumu	XVII
Příloha 9 – Odpovědi na otázku 12 zmíněné jedenkrát	XIX
Příloha 10 – Odpovědi na otázku 17 zmíněné jedenkrát	XX
Příloha 11 – Postup vyhodnocení druhého dílčího cíle	XXI
Příloha 12 – Kategorie kvalitativního výzkumu	XXI
Příloha 13 – Kontakty na subjekty pomáhající obětem znásilnění se zaměřením na Plzeň	XXIII

Příloha 1 - Dopis pachateli znásilnění od oběti - studentky z USA

Článek a dopis z BuzzFeedNEWS¹

One night in January 2015, two Stanford University graduate students biking across campus spotted a freshman thrusting his body on top of an unconscious, half-naked woman behind a dumpster. This March, a California jury found the former student, 20-year-old Brock Allen Turner, guilty of three counts of sexual assault. Turner faced a maximum of 14 years in state prison. On Thursday, he was sentenced to six months in county jail and probation. The judge said he feared a longer sentence would have a “severe impact” on Turner, a champion swimmer who once aspired to compete in the Olympics — a point repeatedly brought up during the trial.

On Thursday, Turner's victim addressed him directly, detailing the severe impact his actions had on her — from the night she learned she had been assaulted by a stranger while unconscious, to the grueling trial during which Turner's attorneys argued that she had eagerly consented.

The woman, now 23, told BuzzFeed News she was disappointed with the “gentle” sentence and angry that Turner still denied sexually assaulting her.

“Even if the sentence is light, hopefully this will wake people up,” she said. “I want the judge to know that he ignited a tiny fire. If anything, this is a reason for all of us to speak even louder.”

She provided her statement, printed in full below, to BuzzFeed News.

Your Honor, if it is all right, for the majority of this statement I would like to address the defendant directly.

You don't know me, but you've been inside me, and that's why we're here today.

On January 17th, 2015, it was a quiet Saturday night at home. My dad made some dinner and I sat at the table with my younger sister who was visiting for the weekend. I was working full time and it was approaching my bed time. I planned to stay at home by myself, watch some TV and read, while she went to a party with her friends. Then, I decided it was my only night with her, I had nothing better to do, so why not, there's a dumb party ten minutes from my house, I would go, dance like a fool, and embarrass my younger sister. On the way there, I joked that undergrad guys would have braces. My sister teased me for wearing a beige cardigan to a frat party like a librarian. I called myself “big mama”, because I knew I'd be the oldest one there. I made silly faces, let my guard down, and drank liquor too fast not factoring in that my tolerance had significantly lowered since college.

The next thing I remember I was in a gurney in a hallway. I had dried blood and bandages on the backs of my hands and elbow. I thought maybe I had fallen and was in an admin office on campus. I was very calm and wondering where my sister was. A deputy explained I had been assaulted. I still remained calm, assured he was speaking to the wrong person. I knew no one at this party. When I was finally allowed to use the restroom, I pulled down the hospital pants they had given me, went to pull down my underwear, and felt nothing. I still remember the feeling of my hands touching my skin and grabbing nothing. I looked down and there was nothing. The thin piece of fabric, the only thing between my vagina and anything else, was missing and everything inside me was silenced. I still don't have words for that feeling. In order to keep breathing, I thought maybe the policemen used scissors to cut them off for evidence.

Then, I felt pine needles scratching the back of my neck and started pulling them out my hair. I thought maybe, the pine needles had fallen from a tree onto my head. My brain was talking my gut into not collapsing. Because my gut was saying, help me, help me.

I shuffled from room to room with a blanket wrapped around me, pine needles trailing behind me, I left a little pile in every room I sat in. I was asked to sign papers that said “Rape Victim” and I thought something has really happened. My clothes were confiscated and I stood naked while the nurses held a ruler to various abrasions on my body and photographed them. The three of us worked to comb the pine needles out of my hair, six hands to fill one paper bag. To calm me down, they said it's just the flora and fauna, flora and fauna. I had multiple swabs inserted into my vagina and anus, needles for shots, pills, had a Nikon pointed right into my spread legs. I had long, pointed beaks inside me and had my vagina smeared with cold, blue paint to check for abrasions.

After a few hours of this, they let me shower. I stood there examining my body beneath the stream of water and decided, I don't want my body anymore. I was terrified of it, I didn't know what had been in it, if it had been contaminated, who had touched it. I wanted to take off my body like a jacket and leave it at the hospital with everything else.

On that morning, all that I was told was that I had been found behind a dumpster, potentially penetrated by a stranger, and that I should get retested for HIV because results don't always show up immediately. But for now, I should go home and get back to my normal life. Imagine stepping back into the world with only that information.

¹ BAKER, Katie J. M. Here is the powerful letter the Stanford victim read aloud to her attacker. In: *BuzzFeedNEWS* [online]. 2016 [cit. 2017-04-20]. Dostupné z: https://www.buzzfeed.com/katiejmbaker/heres-the-powerful-letter-the-stanford-victim-read-to-her-ra?utm_term=.iePdyx8DV#.jh4L97Axw

They gave me huge hugs and I walked out of the hospital into the parking lot wearing the new sweatshirt and sweatpants they provided me, as they had only allowed me to keep my necklace and shoes.

My sister picked me up, face wet from tears and contorted in anguish. Instinctively and immediately, I wanted to take away her pain. I smiled at her, I told her to look at me, I'm right here, I'm okay, everything's okay, I'm right here. My hair is washed and clean, they gave me the strangest shampoo, calm down, and look at me. Look at these funny new sweatpants and sweatshirt, I look like a P. E. teacher, let's go home, let's eat something. She did not know that beneath my sweatsuit, I had scratches and bandages on my skin, my vagina was sore and had become a strange, dark color from all the prodding, my underwear was missing, and I felt too empty to continue to speak. That I was also afraid, that I was also devastated. That day we drove home and for hours in silence my younger sister held me.

My boyfriend did not know what happened, but called that day and said, "I was really worried about you last night, you scared me, did you make it home okay?" I was horrified. That's when I learned I had called him that night in my blackout, left an incomprehensible voicemail, that we had also spoken on the phone, but I was slurring so heavily he was scared for me, that he repeatedly told me to go find [my sister]. Again, he asked me, "What happened last night? Did you make it home okay?" I said yes, and hung up to cry.

I was not ready to tell my boyfriend or parents that actually, I may have been raped behind a dumpster, but I don't know by who or when or how. If I told them, I would see the fear on their faces, and mine would multiply by tenfold, so instead I pretended the whole thing wasn't real.

I tried to push it out of my mind, but it was so heavy I didn't talk, I didn't eat, I didn't sleep, I didn't interact with anyone. After work, I would drive to a secluded place to scream. I didn't talk, I didn't eat, I didn't sleep, I didn't interact with anyone, and I became isolated from the ones I loved most. For over a week after the incident, I didn't get any calls or updates about that night or what happened to me. The only symbol that proved that it hadn't just been a bad dream, was the sweatshirt from the hospital in my drawer.

One day, I was at work, scrolling through the news on my phone, and came across an article. In it, I read and learned for the first time about how I was found unconscious, with my hair disheveled, long necklace wrapped around my neck, bra pulled out of my dress, dress pulled off over my shoulders and pulled up above my waist, that I was butt naked all the way down to my boots, legs spread apart, and had been penetrated by a foreign object by someone I did not recognize. This was how I learned what happened to me, sitting at my desk reading the news at work. I learned what happened to me the same time everyone else in the world learned what happened to me. That's when the pine needles in my hair made sense, they didn't fall from a tree. He had taken off my underwear, his fingers had been inside of me. I don't even know this person. I still don't know this person. When I read about me like this, I said, this can't be me, this can't be me. I could not digest or accept any of this information. I could not imagine my family having to read about this online. I kept reading. In the next paragraph, I read something that I will never forgive; I read that according to him, I liked it. I liked it. Again, I do not have words for these feelings.

It's like if you were to read an article where a car was hit, and found dented, in a ditch. But maybe the car enjoyed being hit. Maybe the other car didn't mean to hit it, just bump it up a little bit. Cars get in accidents all the time, people aren't always paying attention, can we really say who's at fault.

And then, at the bottom of the article, after I learned about the graphic details of my own sexual assault, the article listed his swimming times. She was found breathing, unresponsive with her underwear six inches away from her bare stomach curled in fetal position. By the way, he's really good at swimming. Throw in my mile time if that's what we're doing. I'm good at cooking, put that in there, I think the end is where you list your extracurriculars to cancel out all the sickening things that've happened.

The night the news came out I sat my parents down and told them that I had been assaulted, to not look at the news because it's upsetting, just know that I'm okay, I'm right here, and I'm okay. But halfway through telling them, my mom had to hold me because I could no longer stand up.

The night after it happened, he said he didn't know my name, said he wouldn't be able to identify my face in a lineup, didn't mention any dialogue between us, no words, only dancing and kissing. Dancing is a cute term; was it snapping fingers and twirling dancing, or just bodies grinding up against each other in a crowded room? I wonder if kissing was just faces sloppily pressed up against each other? When the detective asked if he had planned on taking me back to his dorm, he said no. When the detective asked how we ended up behind the dumpster, he said he didn't know. He admitted to kissing other girls at that party, one of whom was my own sister who pushed him away. He admitted to wanting to hook up with someone. I was the wounded antelope of the herd, completely alone and vulnerable, physically unable to fend for myself, and he chose me. Sometimes I think, if I hadn't gone, then this never would've happened. But then I realized, it would have happened, just to somebody else. You were about to enter four years of access to drunk girls and parties, and if this is the foot you started off on, then it is right you did not continue. The night after it happened, he said he thought I liked it because I rubbed his back. A back rub. Never mentioned me voicing consent, never mentioned us even speaking, a back rub. One more time, in public news, I learned that my ass and vagina were completely exposed outside, my breasts had been groped, fingers had been jabbed inside me along with pine needles and debris, my bare skin and head had been rubbing against

the ground behind a dumpster, while an erect freshman was humping my half naked, unconscious body. But I don't remember, so how do I prove I didn't like it.

I thought there's no way this is going to trial; there were witnesses, there was dirt in my body, he ran but was caught. He's going to settle, formally apologize, and we will both move on. Instead, I was told he hired a powerful attorney, expert witnesses, private investigators who were going to try and find details about my personal life to use against me, find loopholes in my story to invalidate me and my sister, in order to show that this sexual assault was in fact a misunderstanding. That he was going to go to any length to convince the world he had simply been confused.

I was not only told that I was assaulted, I was told that because I couldn't remember, I technically could not prove it was unwanted. And that distorted me, damaged me, almost broke me. It is the saddest type of confusion to be told I was assaulted and nearly raped, blatantly out in the open, but we don't know if it counts as assault yet. I had to fight for an entire year to make it clear that there was something wrong with this situation.

When I was told to be prepared in case we didn't win, I said, I can't prepare for that. He was guilty the minute I woke up. No one can talk me out of the hurt he caused me. Worst of all, I was warned, because he now knows you don't remember, he is going to get to write the script. He can say whatever he wants and no one can contest it. I had no power, I had no voice, I was defenseless. My memory loss would be used against me. My testimony was weak, was incomplete, and I was made to believe that perhaps, I am not enough to win this. His attorney constantly reminded the jury, the only one we can believe is Brock, because she doesn't remember. That helplessness was traumatizing.

Instead of taking time to heal, I was taking time to recall the night in excruciating detail, in order to prepare for the attorney's questions that would be invasive, aggressive, and designed to steer me off course, to contradict myself, my sister, phrased in ways to manipulate my answers. Instead of his attorney saying, Did you notice any abrasions? He said, You didn't notice any abrasions, right? This was a game of strategy, as if I could be tricked out of my own worth. The sexual assault had been so clear, but instead, here I was at the trial, answering questions like.

How old are you? How much do you weigh? What did you eat that day? Well what did you have for dinner? Who made dinner? Did you drink with dinner? No, not even water? When did you drink? How much did you drink? What container did you drink out of? Who gave you the drink? How much do you usually drink? Who dropped you off at this party? At what time? But where exactly? What were you wearing? Why were you going to this party? What'd you do when you got there? Are you sure you did that? But what time did you do that? What does this text mean? Who were you texting? When did you urinate? Where did you urinate? With whom did you urinate outside? Was your phone on silent when your sister called? Do you remember silencing it? Really because on page 53 I'd like to point out that you said it was set to ring. Did you drink in college? You said you were a party animal? How many times did you black out? Did you party at frats? Are you serious with your boyfriend? Are you sexually active with him? When did you start dating? Would you ever cheat? Do you have a history of cheating? What do you mean when you said you wanted to reward him? Do you remember what time you woke up? Were you wearing your cardigan? What color was your cardigan? Do you remember any more from that night? No? Okay, well, we'll let Brock fill it in.

I was pummeled with narrowed, pointed questions that dissected my personal life, love life, past life, family life, inane questions, accumulating trivial details to try and find an excuse for this guy who had me half naked before even bothering to ask for my name. After a physical assault, I was assaulted with questions designed to attack me, to say see, her facts don't line up, she's out of her mind, she's practically an alcoholic, she probably wanted to hook up, he's like an athlete right, they were both drunk, whatever, the hospital stuff she remembers is after the fact, why take it into account, Brock has a lot at stake so he's having a really hard time right now.

And then it came time for him to testify and I learned what it meant to be revictimized. I want to remind you, the night after it happened he said he never planned to take me back to his dorm. He said he didn't know why we were behind a dumpster. He got up to leave because he wasn't feeling well when he was suddenly chased and attacked. Then he learned I could not remember.

So one year later, as predicted, a new dialogue emerged. Brock had a strange new story, almost sounded like a poorly written young adult novel with kissing and dancing and hand holding and lovingly tumbling onto the ground, and most importantly in this new story, there was suddenly consent. One year after the incident, he remembered, oh yeah, by the way she actually said yes, to everything, so.

He said he had asked if I wanted to dance. Apparently I said yes. He'd asked if I wanted to go to his dorm, I said yes. Then he asked if he could finger me and I said yes. Most guys don't ask, can I finger you? Usually there's a natural progression of things, unfolding consensually, not a Q and A. But apparently I granted full permission. He's in the clear. Even in his story, I only said a total of three words, yes yes yes, before he had me half naked on the ground. Future reference, if you are confused about whether a girl can consent, see if she can speak an entire sentence. You couldn't even do that. Just one coherent string of words. Where was the confusion? This is common sense, human decency.

According to him, the only reason we were on the ground was because I fell down. Note; if a girl falls down help her get back up. If she is too drunk to even walk and falls down, do not mount her, hump her, take off her underwear, and insert your hand inside her vagina. If a girl falls down help her up. If she is wearing a cardigan

over her dress don't take it off so that you can touch her breasts. Maybe she is cold, maybe that's why she wore the cardigan.

Next in the story, two Swedes on bicycles approached you and you ran. When they tackled you why didn't say, "Stop! Everything's okay, go ask her, she's right over there, she'll tell you." I mean you had just asked for my consent, right? I was awake, right? When the policeman arrived and interviewed the evil Swede who tackled you, he was crying so hard he couldn't speak because of what he'd seen.

Your attorney has repeatedly pointed out, well we don't know exactly when she became unconscious. And you're right, maybe I was still fluttering my eyes and wasn't completely limp yet. That was never the point. I was too drunk to speak English, too drunk to consent way before I was on the ground. I should have never been touched in the first place. Brock stated, "At no time did I see that she was not responding. If at any time I thought she was not responding, I would have stopped immediately." Here's the thing; if your plan was to stop only when I became unresponsive, then you still do not understand. You didn't even stop when I was unconscious anyway! Someone else stopped you. Two guys on bikes noticed I wasn't moving in the dark and had to tackle you. How did you not notice while on top of me?

You said, you would have stopped and gotten help. You say that, but I want you to explain how you would've helped me, step by step, walk me through this. I want to know, if those evil Swedes had not found me, how the night would have played out. I am asking you; Would you have pulled my underwear back on over my boots? Untangled the necklace wrapped around my neck? Closed my legs, covered me? Pick the pine needles from my hair? Asked if the abrasions on my neck and bottom hurt? Would you then go find a friend and say, Will you help me get her somewhere warm and soft? I don't sleep when I think about the way it could have gone if the two guys had never come. What would have happened to me? That's what you'll never have a good answer for, that's what you can't explain even after a year.

On top of all this, he claimed that I orgasmed after one minute of digital penetration. The nurse said there had been abrasions, lacerations, and dirt in my genitalia. Was that before or after I came?

To sit under oath and inform all of us, that yes I wanted it, yes I permitted it, and that you are the true victim attacked by Swedes for reasons unknown to you is appalling, is demented, is selfish, is damaging. It is enough to be suffering. It is another thing to have someone ruthlessly working to diminish the gravity of validity of this suffering.

My family had to see pictures of my head strapped to a gurney full of pine needles, of my body in the dirt with my eyes closed, hair messed up, limbs bent, and dress hiked up. And even after that, my family had to listen to your attorney say the pictures were after the fact, we can dismiss them. To say, yes her nurse confirmed there was redness and abrasions inside her, significant trauma to her genitalia, but that's what happens when you finger someone, and he's already admitted to that. To listen to your attorney attempt to paint a picture of me, the face of girls gone wild, as if somehow that would make it so that I had this coming for me. To listen to him say I sounded drunk on the phone because I'm silly and that's my goofy way of speaking. To point out that in the voicemail, I said I would reward my boyfriend and we all know what I was thinking. I assure you my rewards program is non transferable, especially to any nameless man that approaches me.

He has done irreversible damage to me and my family during the trial and we have sat silently, listening to him shape the evening. But in the end, his unsupported statements and his attorney's twisted logic fooled no one. The truth won, the truth spoke for itself.

You are guilty. Twelve jurors convicted you guilty of three felony counts beyond reasonable doubt, that's twelve votes per count, thirty six yeses confirming guilt, that's one hundred percent, unanimous guilt. And I thought finally it is over, finally he will own up to what he did, truly apologize, we will both move on and get better. Then I read your statement.

If you are hoping that one of my organs will implode from anger and I will die, I'm almost there. You are very close. This is not a story of another drunk college hookup with poor decision making. Assault is not an accident. Somehow, you still don't get it. Somehow, you still sound confused. I will now read portions of the defendant's statement and respond to them.

You said, Being drunk I just couldn't make the best decisions and neither could she.

Alcohol is not an excuse. Is it a factor? Yes. But alcohol was not the one who stripped me, fingered me, had my head dragging against the ground, with me almost fully naked. Having too much to drink was an amateur mistake that I admit to, but it is not criminal. Everyone in this room has had a night where they have regretted drinking too much, or knows someone close to them who has had a night where they have regretted drinking too much. Regretting drinking is not the same as regretting sexual assault. We were both drunk, the difference is I did not take off your pants and underwear, touch you inappropriately, and run away. That's the difference.

You said, If I wanted to get to know her, I should have asked for her number, rather than asking her to go back to my room.

I'm not mad because you didn't ask for my number. Even if you did know me, I would not want to be in this situation. My own boyfriend knows me, but if he asked to finger me behind a dumpster, I would slap him. No girl wants to be in this situation. Nobody. I don't care if you know their phone number or not.

You said, I stupidly thought it was okay for me to do what everyone around me was doing, which was drinking. I was wrong.

Again, you were not wrong for drinking. Everyone around you was not sexually assaulting me. You were wrong for doing what nobody else was doing, which was pushing your erect dick in your pants against my naked, defenseless body concealed in a dark area, where partygoers could no longer see or protect me, and my own sister could not find me. Sipping fireball is not your crime. Peeling off and discarding my underwear like a candy wrapper to insert your finger into my body, is where you went wrong. Why am I still explaining this.

You said, During the trial I didn't want to victimize her at all. That was just my attorney and his way of approaching the case.

Your attorney is not your scapegoat, he represents you. Did your attorney say some incredulously infuriating, degrading things? Absolutely. He said you had an erection, because it was cold.

You said, you are in the process of establishing a program for high school and college students in which you speak about your experience to "speak out against the college campus drinking culture and the sexual promiscuity that goes along with that."

Campus drinking culture. That's what we're speaking out against? You think that's what I've spent the past year fighting for? Not awareness about campus sexual assault, or rape, or learning to recognize consent. Campus drinking culture. Down with Jack Daniels. Down with Skyy Vodka. If you want talk to people about drinking go to an AA meeting. You realize, having a drinking problem is different than drinking and then forcefully trying to have sex with someone? Show men how to respect women, not how to drink less.

Drinking culture and the sexual promiscuity that goes along with that. Goes along with that, like a side effect, like fries on the side of your order. Where does promiscuity even come into play? I don't see headlines that read, *Brock Turner, Guilty of drinking too much and the sexual promiscuity that goes along with that*. Campus Sexual Assault. There's your first powerpoint slide. Rest assured, if you fail to fix the topic of your talk, I will follow you to every school you go to and give a follow up presentation.

Lastly you said, I want to show people that one night of drinking can ruin a life.

A life, one life, yours, you forgot about mine. Let me rephrase for you, I want to show people that one night of drinking can ruin two lives. You and me. You are the cause, I am the effect. You have dragged me through this hell with you, dipped me back into that night again and again. You knocked down both our towers, I collapsed at the same time you did. If you think I was spared, came out unscathed, that today I ride off into sunset, while you suffer the greatest blow, you are mistaken. Nobody wins. We have all been devastated, we have all been trying to find some meaning in all of this suffering. Your damage was concrete; stripped of titles, degrees, enrollment. My damage was internal, unseen, I carry it with me. You took away my worth, my privacy, my energy, my time, my safety, my intimacy, my confidence, my own voice, until today.

See one thing we have in common is that we were both unable to get up in the morning. I am no stranger to suffering. You made me a victim. In newspapers my name was "unconscious intoxicated woman", ten syllables, and nothing more than that. For a while, I believed that that was all I was. I had to force myself to relearn my real name, my identity. To relearn that this is not all that I am. That I am not just a drunk victim at a frat party found behind a dumpster, while you are the All American swimmer at a top university, innocent until proven guilty, with so much at stake. I am a human being who has been irreversibly hurt, my life was put on hold for over a year, waiting to figure out if I was worth something.

My independence, natural joy, gentleness, and steady lifestyle I had been enjoying became distorted beyond recognition. I became closed off, angry, self deprecating, tired, irritable, empty. The isolation at times was unbearable. You cannot give me back the life I had before that night either. While you worry about your shattered reputation, I refrigerated spoons every night so when I woke up, and my eyes were puffy from crying, I would hold the spoons to my eyes to lessen the swelling so that I could see. I showed up an hour late to work every morning, excused myself to cry in the stairwells, I can tell you all the best places in that building to cry where no one can hear you. The pain became so bad that I had to explain the private details to my boss to let her know why I was leaving. I needed time because continuing day to day was not possible. I used my savings to go as far away as I could possibly be. I did not return to work full time as I knew I'd have to take weeks off in the future for the hearing and trial, that were constantly being rescheduled. My life was put on hold for over a year, my structure had collapsed.

I can't sleep alone at night without having a light on, like a five year old, because I have nightmares of being touched where I cannot wake up, I did this thing where I waited until the sun came up and I felt safe enough to sleep. For three months, I went to bed at six o'clock in the morning.

I used to pride myself on my independence, now I am afraid to go on walks in the evening, to attend social events with drinking among friends where I should be comfortable being. I have become a little barnacle always needing to be at someone's side, to have my boyfriend standing next to me, sleeping beside me, protecting me. It is embarrassing how feeble I feel, how timidly I move through life, always guarded, ready to defend myself, ready to be angry.

You have no idea how hard I have worked to rebuild parts of me that are still weak. It took me eight months to even talk about what happened. I could no longer connect with friends, with everyone around me. I would scream at my

boyfriend, my own family whenever they brought this up. You never let me forget what happened to me. At the end of the hearing, the trial, I was too tired to speak. I would leave drained, silent. I would go home turn off my phone and for days I would not speak. You bought me a ticket to a planet where I lived by myself. Every time a new article come out, I lived with the paranoia that my entire hometown would find out and know me as the girl who got assaulted. I didn't want anyone's pity and am still learning to accept victim as part of my identity. You made my own hometown an uncomfortable place to be.

You cannot give me back my sleepless nights. The way I have broken down sobbing uncontrollably if I'm watching a movie and a woman is harmed, to say it lightly, this experience has expanded my empathy for other victims. I have lost weight from stress, when people would comment I told them I've been running a lot lately. There are times I did not want to be touched. I have to relearn that I am not fragile, I am capable, I am wholesome, not just livid and weak.

When I see my younger sister hurting, when she is unable to keep up in school, when she is deprived of joy, when she is not sleeping, when she is crying so hard on the phone she is barely breathing, telling me over and over again she is sorry for leaving me alone that night, sorry sorry sorry, when she feels more guilt than you, then I do not forgive you. That night I had called her to try and find her, but you found me first. Your attorney's closing statement began, "[Her sister] said she was fine and who knows her better than her sister." You tried to use my own sister against me? Your points of attack were so weak, so low, it was almost embarrassing. You do not touch her.

You should have never done this to me. Secondly, you should have never made me fight so long to tell you, you should have never done this to me. But here we are. The damage is done, no one can undo it. And now we both have a choice. We can let this destroy us, I can remain angry and hurt and you can be in denial, or we can face it head on, I accept the pain, you accept the punishment, and we move on.

Your life is not over, you have decades of years ahead to rewrite your story. The world is huge, it is so much bigger than Palo Alto and Stanford, and you will make a space for yourself in it where you can be useful and happy. But right now, you do not get to shrug your shoulders and be confused anymore. You do not get to pretend that there were no red flags. You have been convicted of violating me, intentionally, forcibly, sexually, with malicious intent, and all you can admit to is consuming alcohol. Do not talk about the sad way your life was upturned because alcohol made you do bad things. Figure out how to take responsibility for your own conduct.

Now to address the sentencing. When I read the probation officer's report, I was in disbelief, consumed by anger which eventually quieted down to profound sadness. My statements have been slimmed down to distortion and taken out of context. I fought hard during this trial and will not have the outcome minimized by a probation officer who attempted to evaluate my current state and my wishes in a fifteen minute conversation, the majority of which was spent answering questions I had about the legal system. The context is also important. Brock had yet to issue a statement, and I had not read his remarks.

My life has been on hold for over a year, a year of anger, anguish and uncertainty, until a jury of my peers rendered a judgment that validated the injustices I had endured. Had Brock admitted guilt and remorse and offered to settle early on, I would have considered a lighter sentence, respecting his honesty, grateful to be able to move our lives forward. Instead he took the risk of going to trial, added insult to injury and forced me to relive the hurt as details about my personal life and sexual assault were brutally dissected before the public. He pushed me and my family through a year of inexplicable, unnecessary suffering, and should face the consequences of challenging his crime, of putting my pain into question, of making us wait so long for justice.

I told the probation officer I do not want Brock to rot away in prison. I did not say he does not deserve to be behind bars. The probation officer's recommendation of a year or less in county jail is a soft timeout, a mockery of the seriousness of his assaults, an insult to me and all women. It gives the message that a stranger can be inside you without proper consent and he will receive less than what has been defined as the minimum sentence. Probation should be denied. I also told the probation officer that what I truly wanted was for Brock to get it, to understand and admit to his wrongdoing.

Unfortunately, after reading the defendant's report, I am severely disappointed and feel that he has failed to exhibit sincere remorse or responsibility for his conduct. I fully respected his right to a trial, but even after twelve jurors unanimously convicted him guilty of three felonies, all he has admitted to doing is ingesting alcohol. Someone who cannot take full accountability for his actions does not deserve a mitigating sentence. It is deeply offensive that he would try and dilute rape with a suggestion of "promiscuity." By definition rape is the absence of promiscuity, rape is the absence of consent, and it perturbs me deeply that he can't even see that distinction.

The probation officer factored in that the defendant is youthful and has no prior convictions. In my opinion, he is old enough to know what he did was wrong. When you are eighteen in this country you can go to war. When you are nineteen, you are old enough to pay the consequences for attempting to rape someone. He is young, but he is old enough to know better.

As this is a first offence I can see where leniency would beckon. On the other hand, as a society, we cannot forgive everyone's first sexual assault or digital rape. It doesn't make sense. The seriousness of rape has to be communicated clearly, we should not create a culture that suggests we learn that rape is wrong through trial and error. The consequences of sexual assault needs to be severe enough that people feel enough fear to exercise good judgment even if they are drunk, severe enough to be preventative.

The probation officer weighed the fact that he has surrendered a hard earned swimming scholarship. How fast Brock swims does not lessen the severity of what happened to me, and should not lessen the severity of his punishment. If a first time offender from an underprivileged background was accused of three felonies and displayed no accountability for his actions other than drinking, what would his sentence be? The fact that Brock was an athlete at a private university should not be seen as an entitlement to leniency, but as an opportunity to send a message that sexual assault is against the law regardless of social class.

The Probation Officer has stated that this case, when compared to other crimes of similar nature, may be considered less serious due to the defendant's level of intoxication. It felt serious. That's all I'm going to say.

What has he done to demonstrate that he deserves a break? He has only apologized for drinking and has yet to define what he did to me as sexual assault, he has revictimized me continually, relentlessly. He has been found guilty of three serious felonies and it is time for him to accept the consequences of his actions. He will not be quietly excused.

He is a lifetime sex registrant. That doesn't expire. Just like what he did to me doesn't expire, doesn't just go away after a set number of years. It stays with me, it's part of my identity, it has forever changed the way I carry myself, the way I live the rest of my life.

To conclude, I want to say thank you. To everyone from the intern who made me oatmeal when I woke up at the hospital that morning, to the deputy who waited beside me, to the nurses who calmed me, to the detective who listened to me and never judged me, to my advocates who stood unwaveringly beside me, to my therapist who taught me to find courage in vulnerability, to my boss for being kind and understanding, to my incredible parents who teach me how to turn pain into strength, to my grandma who snuck chocolate into the courtroom throughout this to give to me, my friends who remind me how to be happy, to my boyfriend who is patient and loving, to my unconquerable sister who is the other half of my heart, to Alaleh, my idol, who fought tirelessly and never doubted me. Thank you to everyone involved in the trial for their time and attention. Thank you to girls across the nation that wrote cards to my DA to give to me, so many strangers who cared for me.

Most importantly, thank you to the two men who saved me, who I have yet to meet. I sleep with two bicycles that I drew taped above my bed to remind myself there are heroes in this story. That we are looking out for one another. To have known all of these people, to have felt their protection and love, is something I will never forget.

And finally, to girls everywhere, I am with you. On nights when you feel alone, I am with you. When people doubt you or dismiss you, I am with you. I fought everyday for you. So never stop fighting, I believe you. As the author Anne Lamott once wrote, "Lighthouses don't go running all over an island looking for boats to save; they just stand there shining." Although I can't save every boat, I hope that by speaking today, you absorbed a small amount of light, a small knowing that you can't be silenced, a small satisfaction that justice was served, a small assurance that we are getting somewhere, and a big, big knowing that you are important, unquestionably, you are untouchable, you are beautiful, you are to be valued, respected, undeniably, every minute of every day, you are powerful and nobody can take that away from you. To girls everywhere, I am with you. Thank you.

Příloha 2 - Rady pro oběti po znásilnění – Persefona

Organizace Persefona na svých stránkách uvádí rady pro oběti ohledně postupu po znásilnění:

„Co dělat ihned po znásilnění

- *Zůstaňte na bezpečném místě. Pokud je to možné, vyhněte se dalšímu kontaktu o samotě s pachatelem.*
- *Pokuste se vyhledat důvěryhodnou osobu, které se můžete svěřit, popřípadě zkontaktujte poradnu, krizovou linku apod.*
- *Navštivte gynekologa. Vyšetření podstupte nejlépe bez předchozího mytí/sprchování/koupání.*
- *Při strachu z otěhotnění vyhledejte lékárnu a poradte se o účincích Postinoru, nouzové antikoncepce, kterou lze získat od 16 let bez předpisu na občanský průkaz.*
- *Pečlivě zvažte, zda chcete znásilnění oznámit na policii. Při podání trestního oznámení se musíte podrobit výslechu, který může být velmi nepříjemný a zraňující. Na druhou stranu se stal trestný čin a může to být důležitý krok na cestě vyrovnání se s touto traumatizující událostí.*
- *Uložte důkazy, i když můžete mít chuť je zničit. V případě rozhodnutí oznámit vše na policii se mohou hodit. Důkazem může být veškeré oblečení, spodní a ložní prádlo, i jiné věci, se kterými přišel pachatel do kontaktu. Tyto důkazy uložte, nejlépe odděleně v igelitových pytlích, a uschovejte na bezpečném místě.*
- *Pro lepší porozumění a získání více informací o problematice znásilnění si můžete přečíst např. publikace od Helene Benedict *To není Vaše vina!*, dále od Petra Kováře a kol. *Sexuální agrese: Znásilnění z pohledu medicíny a práva* nebo *Probouzení tygra – léčení traumatu od autorů Petera A. Levine, Ph.D. a Ann Frederick.**

Proč jít po znásilnění ke gynekologovi

- Ošetřit případné zranění.
- Poradit se, jak se bránit nechtěnému těhotenství.
- Zajistit prevenci nebo léčbu pohlavně přenosných chorob.
- Včasným vyšetřením lze získat důkazní materiál pro případné trestní řízení.

Co dělat, když k sexuálnímu násilí došlo už dávno

I když došlo k sexuálnímu zneužívání v dětství nebo ke znásilnění před lety, je zcela přirozené, že vám to může působit potíže i dnes a nevíte, jak se s tím vyrovnat.

Zvládnout návrat do běžného života pouze za pomoci vašeho blízkého okolí určitě jde, není ale výjimkou, že je potřeba vyhledat pomoc odborníků, např. sexuologa a psychologa.

Můžete se také obrátit na policii, a to i v případě, že k sexuálnímu násilí došlo před delší dobou. Z právního hlediska totiž nemusí být trestný čin promlčen. Tuto skutečnost je vhodné nejprve ověřit například v poradně pro oběti sexuálního násilí nebo u právníka.

Důvodem pro oznámení na policii může být například bezpečnost vaše nebo někoho blízkého, případně potřeba učinit alespoň nějaký krok k možnému potrestání pachatele.²

Příloha 3 - Rady pro osoby podporující oběť znásilnění

„Jak podpořit poškozenou / oběť sexuálního násilí v trestním řízení a před ním: Co můžeme udělat

- Zjistěte, v jakém stadiu trestního řízení se poškozená / oběť sexuálního násilí nachází, a podle potřeb poškozenou / oběť sexuálního násilí informujte o jejích právech.
- Informujte oběť o tom, jaké fáze má trestní řízení a jaká práva má v jednotlivých fázích tohoto řízení.
- Podpořte poškozenou v uvědomění si toho, že její důstojnost je jejím základním právem, které musí být respektováno.
- Podpořte poškozenou v tom, aby kdykoli během trestního řízení byla schopna policii nebo soudu sdělit, že se necítí dobře a některé z otázek jí nejsou příjemné.
- Podpořte oběť v tom, aby samostatně shromáždila dostatek důkazů, nebo tyto předměty a svědectví jako důkazy včas – ideálně u prvního výslechu – označila. Důkazy mohou být kromě oblečení a biologického materiálu též listiny, SMS zprávy, e-maily, svědectví sousedů, kolegů, přátel, zdravotnických pacientů či vyučujících. Pomozte oběti důkazy uchovat (obzvláště ty, které ztrácejí svoji důkazní hodnotu v čase).
- Nabídněte (pokud takovou službu poskytujete) poškozené doprovod důvěrníka či zmocněnce, nebo podpořte poškozenou v tom, aby podporu důvěrníka a zmocněnce využila. Informujte oběť o právech důvěrníka a zmocněnce.
- Pokud je poškozená nemajetná, využijte možnosti žádat, aby jí byl zmocněnec stanoven bezplatně, či zvažte bezplatnou pomoc České advokátní komory nebo pro bono advokátek.
- Informujte oběť, že výslech na policii a před soudem nebude příjemný a může být zraňující. Informujte oběť o tom, že policie a soud musí prověřit, zda je její výpověď pravdivá, i když takový přístup může vzbudit v poškozené dojem, že jí policie nevěří. Podpořte poškozenou v tom, že jste na její straně.
- Zvažte (ideálně spolu s advokátkou nebo právníčkou), jakým způsobem formulovat trestní oznámení. Trestní oznámení by mělo korespondovat se současným pohledem soudců a soudkyň na sexuální útoky. Zaměřte se v trestním oznámení na ty momenty, které ilustrují zranitelnost oběti a způsob, jímž útok prožívala.
- Zjistěte, zda poškozené hrozí nebezpečí ze strany útočnicka. Informujte ji o tom, že může využít některého z předběžných opatření podle trestního řádu. Informujte oběť o tom, že některé její údaje nebudou součástí trestního spisu (adresa, pracoviště, příjem aj.). Informujte ji o podmínkách, za kterých může žádat utajení v trestním řízení.
- Připravte poškozenou na to, že otázky policie a soudu mohou zasahovat do jejího života a mohou se dotýkat její intimity. Současně však otázky ohledně sexuálního útoku musí být kladeny proto, aby mohlo dojít k odsouzení pachatele. Stanovte společně hranice, za nimiž si poškozená nepřeje, aby jí byly otázky kladeny.

² Co dělat když. In: *Persefona* [online]. 2015 [cit. 2017-04-26]. Dostupné z: <http://www.persefona.cz/co-delat-kdyz-sexualni-nasili>

- *Upozorněte poškozenou, že hranice mezi neoprávněným zásahem do intimity a odůvodněnými otázkami je tenká. Dohodněte se se zmocněnkyní, jakým způsobem bude otázky zasahující do intimní sféry poškozené korigovat.*
- *Citlivě proberte s poškozenou její výpověď a případné otázky policie, soudu a obhájce. Spolupracujte přitom s advokátkou či zmocněnkyní.*
- *Pokud spolupracujete s obětí, upozorněte ji na to, že jí její „připravenost“ může být připsána k tíži. Připravte ji na to, aby zvládla skutečnost, že vyhledala pomoc a konzultovala s vámi svůj případ. Vysvětlete jí, že je to její právo.*
- *Pomozte oběti požádat o peněžitou pomoc na Ministerstvu spravedlnosti ČR.*
- *Pomozte jí shromáždit odpovídající podklady. Informujte poškozenou o právu žádat náhradu škody od obviněného.*
- *Proberte s poškozenou, zda chce vypovídat v přítomnosti obviněného a v přítomnosti veřejnosti (včetně médií), a podnikněte odpovídající opatření.*
- *Proberte s poškozenou možnou přítomnost médií, a zda, případně jakým způsobem, chce s médii spolupracovat.*
- *Neslibujte nic, co nemůžete splnit. Výsledek trestního řízení, řízení o náhradě škody i o peněžité pomoci nezávisí na vaší činnosti. Dejte oběti prostor pro to, aby mohla činit informované rozhodnutí.*
Zpracovala Klára Kalibová“³

„Co můžete udělat v kontaktu s obětí sexuálního násilí?“

- *Nabídněte bezpečné místo, respektujte potřebu anonymity.*
- *Vnímejte tempo – jak v řeči, tak i v řešení.*
- *Naslouchejte, povzbuzujte a podporujte.*
- *Neobviňujte a nebagatelizujte.*
- *Vyjádrejte porozumění a v žádném případě nezpochybňujte.*
- *Buďte si vědomi existence mýtů, vyhněte se laickým úvahám.*
- *Dotazujte se na pocity, momentální problémy, na to, co klientka či klient potřebuje, v čem se změnil její nebo jeho životní styl.*
- *Nevyptávejte se na detaily, pokud to není nutné. (Pozor na fascinaci problémem.)*
- *Buďte trpěliví či trpěliví, netlačte na klientku anebo klienta – vycházejte z jejich potřeb. Oběť sexuálního násilí je odborníci na svoji situaci.*
- *Umožněte průchod emocí, normalizujte pocity a reakce klientky či klienta. (Například slovy: „Vaše pocity a potíže jsou normální reakcí na nenormální situaci.)*
- *Pojmenujte problém.*
- *Zbavte břemene. Klientce či klientovi řekněte: „Není to vaše vina.“*
- *Podporujte v aktivitě a znovuzískání pocitu kontroly nad svým životem.*
- *Zmapujte sociální síť a vztahy. Zjistěte, kde je klientčino či klientovo bezpečné místo, posilte to, co funguje, a pomozte při hledání cest k eliminaci toho zraňujícího.*
- *Nabídněte kontakty na další specializované služby, zajistěte další péči. (Oběti často mají potřebu doprovodu při vyřizování záležitostí např. do lékařské ordinace, na policii apod. Část klientek či klientů potřebuje přímé zprostředkování návazné služby, protože sami si je nejsou schopni najít.)“⁴*

„Jak podpořit člověka, který prožil trauma - co můžeme udělat“

- *Zajistěte bezpečí jak v pomáhajícím vztahu, tak i v aktuální životní situaci klientky či klienta. Pracujte na vybudování bezpečného prostředí a hledejte zdroje pro bezpečné ubytování.*
- *Zvažte doporučení psychoterapie či jiné odborné pomoci.*
- *Ujistěte se, že máte alespoň povšechné informace o základních psychoterapeutických směrech, jejich specifikách a možnostech. Ujistěte se, že tyto informace dokážete předávat dále.*
- *Sdělte klientce či klientovi, co terapie je a co terapie není. Terapie není potvrzením jeho nebo její duševní choroby či „nenormálnosti“. Terapie je nástrojem podpory, pochopení, osobního rozvoje a prostředkem, jak zvládnout obtížné životní období či situace.*

³ KUTÁLKOVÁ, Petra a Ľubica KOBOVÁ, ed. *Sexuální násilí: proč se nikdo neptá?*. Praha: In Iustitia, 2014, s. 71, 72. ISBN 978-80-260-5793-2.

⁴ KUTÁLKOVÁ, Petra a Ľubica KOBOVÁ, ed. *Sexuální násilí: proč se nikdo neptá?*. Praha: In Iustitia, 2014, s. 82. ISBN 978-80-260-5793-2.

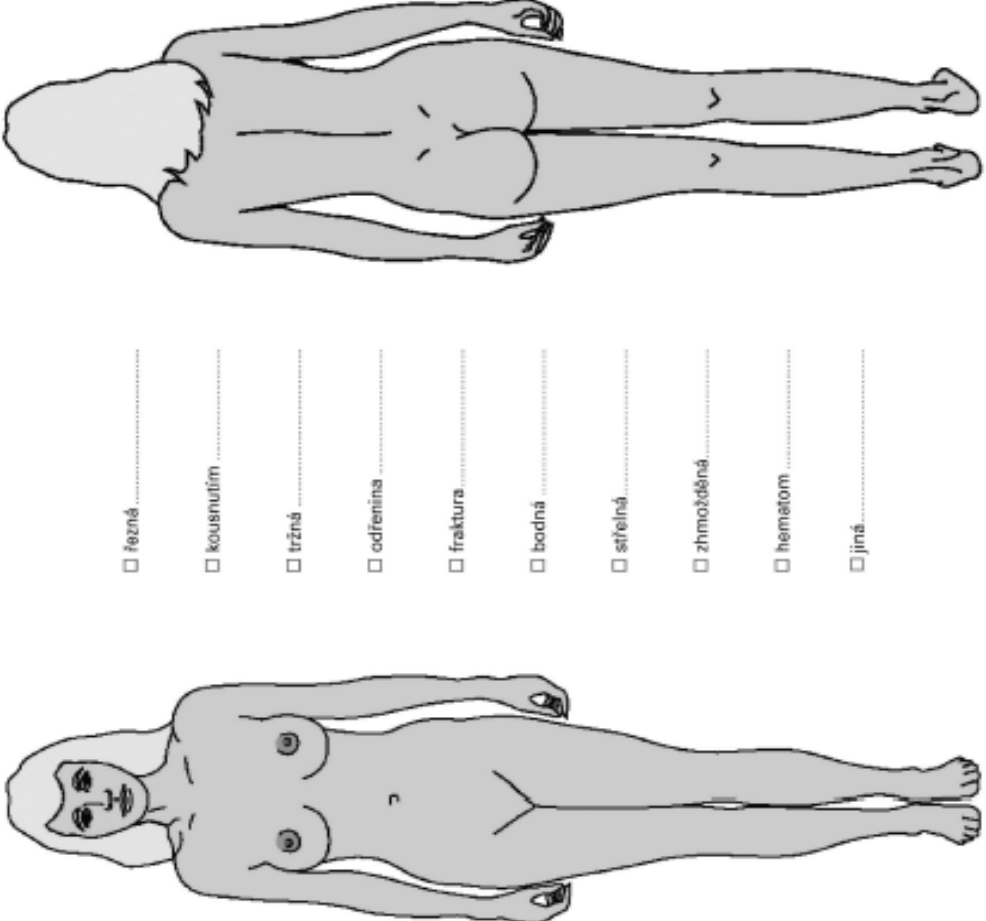
- *Ptejte se klienta či klientky, jaké má představy a informace o tom, jak vypadá návštěva psychoterapeutického sezení.*
- *Podporujte klientku či klienta v hledání „svého“ terapeuta či terapeutky. Nejenom použité metody, ale především terapeutický vztah léčí! Pokud se nepodaří terapeutický vztah navázat, je v pořádku vyhledat jinou terapeutku či terapeuta. I delší hledání vhodného terapeuta či terapeutky a jejich změny jsou v kontextu terapie normální.*
- *Nenechte se zahltit příběhem, který klientka či klient přináší. Reflektujte rizika „fascinace“ příběhem traumatu.*
- *Pečujte o sebe. Práce s traumatizovanými lidmi je emocionálně vyčerpávající.*
- *V případě potřeby vyhledejte podporu i pro sebe (např. supervize).*
- *Rozvíjejte svou dovednost mluvit otevřeně o sexu a sexualitě.*
- *Vzdělávejte se v problematice sexuálního násilí, traumatu a posttraumatické stresové poruchy. (Vaším cílem je tyto jevy rozeznat a umět zajistit základní pomoc – ať již formou doporučení dalších služeb, či jinak osobně.)*
- *Vzdělávejte se v otázkách prevence kriminality a poskytování poradenství obětem trestné činnosti včetně problematiky sexuálního násilí.*
- *Navažte a rozvíjejte spolupráci s jednotlivci a organizacemi, které se specializují na práci s oběťmi sexuálního násilí.*
- *Ziskávejte doporučení na terapeutky a terapeuty, kteří pracují s oběťmi trestné činnosti, nebo se specializují na pomoc obětem sexuálního násilí.*
- *Usilujte o zvyšování povědomí veřejnosti o tom, co je kriminální jednání obecně, o podobách sexuálního násilí a způsobech, jak se mu bránit a kde vyhledat pomoc.*
- *Máte otázky? Konzultujte své postupy s organizacemi nabízejícími služby obětem sexuálního násilí).*

Zpracovaly Lucie Šídová a Zuzana Chomová“⁵

⁵ KUTÁLKOVÁ, Petra a LUBICA KOBOVÁ, ed. *Sexuální násilí: proč se nikdo neptá?*. Praha: In Iustitia, 2014, s. 115, 116. ISBN 978-80-260-5793-2.

Příloha 4 - Formulář k popisu zranění u žen po znásilnění

K popisu zranění u žen po znásilnění, v domácím násilí, se využívá formulář dle Metodického opatření Věstníku MZ ČR z dubna 2006.⁶

**DOKUMENTACE
PŘÍPADŮ
DOMÁCÍHO
NÁSILÍ**
(PŘÍLOHA LÉKAŘSKÉ ZPRÁVY)

**ZÁZNAM LOKACE ZRANĚNÍ PŘI PRVNÍM
KONTAKTU S NEMOCNÝM**

Místo, kde jste zjistili poranění, označte na schématu těla šipkou a spojte s příslušným popisem.

Vedle popisku označte také počet zranění stejného druhu.

ÚDAJE O PACIENTOVĚ:

Jméno:
Příjmení:
Rodné číslo:
Bydliště:
Datum návštěvy:
Čas návštěvy:

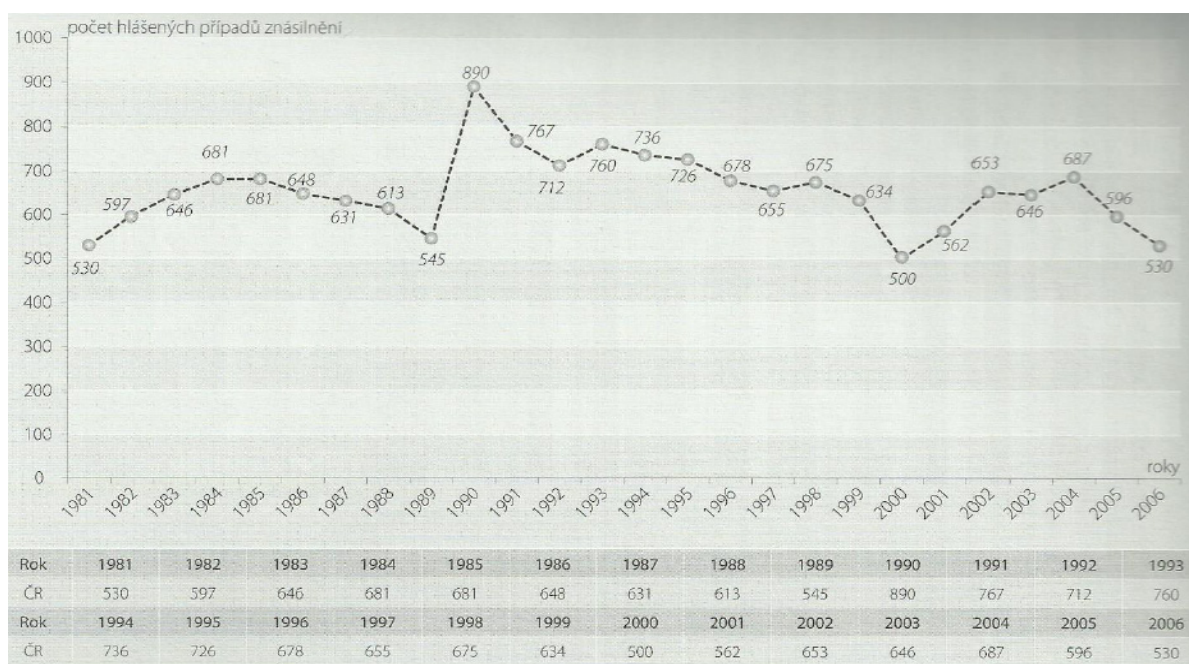
řezná
 kousnutí
 tržná
 odřenina
 fraktura
 bodná
 střelná
 zhmožděná
 hematom
 jiná

Obrázek 1 - Formulář k popisu zranění u znásilněných žen

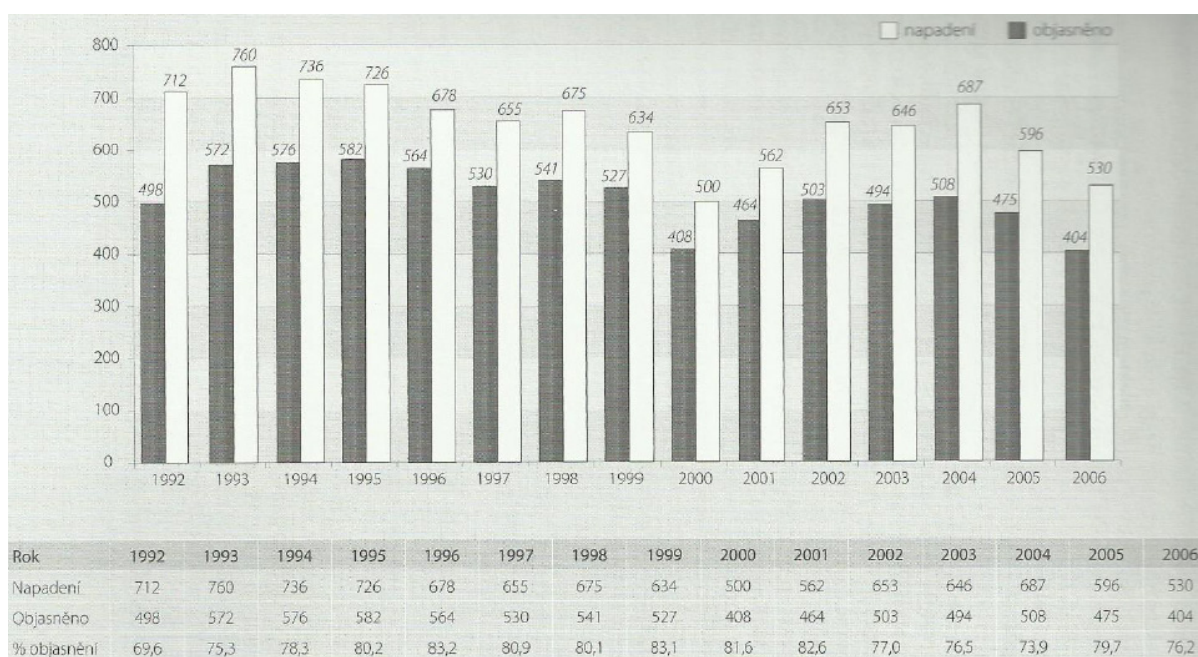
⁶ MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ ČR. *Věstník*. 2008, s. 7. Dostupné také z: <https://www.google.cz/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwiJib6swsDTAh>

Příloha 5 - Statistické grafy vztahující se k počtu znásilnění – Kovář

Kovář uvádí grafy vztahující se k počtu TČ znásilnění od roku 1981 do roku 2006 a k procentuální objasněnosti spáchaných TČ znásilnění mezi lety 1992 a 2006 ve své publikaci *Sexuální agrese*.⁷

Graf 1 - Počet TČ znásilnění 1981 - 2006

Graf 2 - Objasněnost TČ znásilnění 1992 - 2006

VLfRoKHX7YDRIQFggiMAA&url=http%3A%2F%2Fwww.mzcr.cz%2FSoubor.ashx%3FsuborID%3D20506%26typ%3DApplication%2Fpdf%26navez%3DP%25C5%2599%25C3%25ADloha%2520%25C4%258D.%25206%2520-%2520v%25C4%259Bstn%25C3%25ADk%2520MZ%2520%25C4%258CR%2C%2520%25C4%258D%25C3%25A1stka%252062008.pdf&usg=AFQjCNGhJyp4EQ6FKiRmv05y_etNb404zQ&sig2=V4DUEYfcNRM9DvjWvX71xQ

⁷ KOVÁŘ, Petr. *Sexuální agrese: znásilnění z pohledu medicíny a práva*. Praha: Maxdorf, 2008, s. 49, 51. ISBN 978-807-3451-615.

Příloha 6 - Kazuistika⁸

V brzkých ranních hodinách se mladá 20letá dívka vracela z nočního podniku, kde byla se svými přáteli, vydala se sama na cestu a zatelefonovala matce, že už je na cestě a že se ještě ozve. Matka jí následně volala zpátky, aby zjistila, kde se právě nachází a zda je v pořádku, ale telefon byl nedostupný, stejně jako při dalších pokusech. Matka proto kontaktovala přítele dívky, ale ten také nevěděl, kde dívka přesně je. Telefon byl stále nedostupný, proto matka zavolala na policii a záchranou službu, aby zjistila, zda oni nemají o dceři nějaké informace, bohužel ale neměli. Matka se proto dostavila na policejní stanici, aby oznámila pohřešování dcery s tím, že má o ni strach, protože takto se ještě nikdy nechovala. Poté, co se matka vrátila domů, jí kolem 8 hodiny ranní zavolal přítel dcery, že ta je u něj a světila se mu, že byla znásilněna. Matka se za ní neprodleně vydala, kontaktovala policii, která přijela na místo a která přivolala záchranou službu, ta dívku převezla na gynekologické oddělení, kde došlo k ohledání těla a oblečení oběti. Oznamovatelem skutku tedy byla matka poškozené, která sdělila, co jí řekla její dcera, než dorazila policie. Dívka poté byla vyslechnuta a událost popsala ve shodě s výpovědí matky, dále také uvedla, že je schopna se k věci vyjádřit a zúčastnit se prvotních úkonů v trestním řízení a že nepožaduje psychologickou pomoc.

Dívka vypověděla, že před třetí hodinou ranní odešla z baru na Václavském náměstí a šla na autobusovou zastávku, kde se zeptala neznámých lidí na cestu. Ti jí řekli, že jejím směrem nic nejede a že musí na jinou zastávku a ukázali jí směr. Dívka se tím směrem vydala a zatelefonovala matce, že je na autobusové zastávce a chystá se jet domů. Protože dívka nebyla místní, ztratila po cestě orientaci a nevěděla, kde je daná autobusová zastávka. Rozhodla se tedy zavolat matce, aby pro ni přijela, jak jí předtím nabízel. Zjistila ale, že telefon je vybitý, a tak se vydala na cestu pěšky. Po pár minutách došla k boční ulici, kde postával muž, nikdy předtím ho neviděla, neznala ho. Protože nevěděla, kde je, zeptala se ho, jak se dostane na Václavské náměstí. Muž jí ukázal směr a navrhl jí, že může jít s ním, že jde stejným směrem. Dívka souhlasila a šla za ním do boční ulice. Bylo asi kolem tři čtvrtě na čtyři ráno. Po pár krocích ji velkou silou uchopil za ruce a oděv, zatáhl ji do blízkého vchodu činžovního domu a zavřel dveře. Útočník udeřil dívku do břicha, po čemž se dívka ze strachu přestala bránit. Pachatel ji zatáhl chodbou ke dveřím na dvůr, dveře násilím otevřel a zatáhl ji na dvůr. Na dvoře ji povalil na zem, osahával ji, svlékl ji a poté znásilnil. Soulož vykonal několikrát. Odpor překonal bitím a vyhrožováním, že zlikviduje ji i celou rodinu. Mezi jednotlivými souložemi se pachatel snažil s dívkou komunikovat, která ze strachu komunikaci opětovala, žádala ho o propuštění a slibovala, že to nikomu neřekne a nebude kontaktovat policii. Dívka se snažila volat o pomoc a plakala, pachatel jí ale donutil, aby byla zticha a nesnažila se upoutat pozornost okolí. V jeden okamžik do dvora nahlédla starší paní. Bylo to bohužel ve chvíli, kdy pachatel nejednal násilnický, pouze na dívce ležel a odpočíval, a proto tomu nevěnovala pozornost. Dívka se bála ženu upozornit. Poté, co pachatel své jednání ukončil, umožnil dívce se obléknout. Mezitím jí prohledal kabelku, ze které odcizil hotovost ve výši 600 Kč, telefon neodcizil, protože si myslel, že nefunguje. Násilník jí hrozil, že nesmí nikomu nic říct. Jejím tričkem jí zavázal oči, aby nic neviděla, a vyvedl ji ze dvora do domu a ven na ulici. Vchodové dveře byly zamčené, po pár vteřinách je ale někdo odemkl a vešel dovnitř. Byla to starší paní, která byla venčit psa, zeptala se jich, co tam dělají, a pachatel odpověděl: „Ani se neptejte.“ a vyšli z domu. Po několika metrech dívce rozvázal oči a vedl ji další ulicí, kde dívku propustil, zvláště protože plakala a slíbila mu, že to nikomu neřekne. Pachatel jí řekl, že toho hrozně lituje, že jí zkazil život, a nechal ji odejít. Dívka byla na dvoře podle jejího odhadu asi tři hodiny. Po propuštění se dívka vydala ke svému příteli, kam dorazila kolem 8 hodiny ranní.

Po popsání události se pokusila policie vypátrat místo činu. Nebyl to lehký úkol, dívka byla dezorientovaná, unavená po předchozím večeru a ani psychicky a fyzicky na tom nebyla dobře. Po téměř dvou hodinách se podařilo objevit místo činu. Místo činu bylo ohledáno a zdokumentováno. Jednalo se o dvůr, kam jsou ukládány do popelnice odpadky a kde byl nepořádek, prach a špína. Při ohledání byly nalezeny věcné stopy patřící poškozené, a to gumička a sponky do vlasů. Dále bylo zajištěno spodní prádlo a tričko dívky. Oblečení bylo prohlédnuto kriminalistickým technikem. Stejně tak peněženka dívky, kterou měl v ruce pachatel, a ze které byly odebrány genetické stopy. Dále z oblečení i peněženky byly zajištěny pachové stopy.

Po provedení těchto úkonů se policisté opět vrátili na místo, kde bylo provedeno šetření na místě činu a v jeho okolí. V rámci toho bylo zjištěno několik svědků, kteří v tu dobu slyšeli na dvoře hlasy a ženský pláč, ale považovali to za každodenní běžný hluk z okolí. Jedna starší žena vypověděla, že když šla v půl sedmé ráno vyvenčit psa, všimla si násilně otevřených dveří na dvůr. Šla se tam podívat a viděla mladou ženu a muže ležet na zemi, považovala je za narkomany, a proto odešla. Vyšla před dům, zamkla a chtěla zavolat policii, ale zapomněla si telefon v bytě, proto šla nejprve vyvenčit psa. Když se po dvaceti minutách vracela, po odemknutí vchodových dveří za nimi stáli mladý muž a žena, které neviděla do obličeje. Zeptala se jich, co tam dělají a muž jí odpověděl: „Ani se neptejte.“ a vyšli na ulici. Zamkla dveře, a protože na dvoře už nikdo nebyl, policii nevolala. Žena předala policii kontakt na svého zetě, který to ráno přeparkoval auto. Uvedl, že si dvojice všiml, dívka

⁸ VANĚK, Jan. Znásilnění a loupež. *Kriminalistický sborník*. 2013, 52(1), 3-8. citováno dle TRKOVSKÁ, Jana. *Metody vyšetřování sexuálních trestných činů*. Plzeň, 2015, s. 51-55. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Vedoucí práce Doc. JUDr. František Vavera, Ph.D.

měla zavázané oči, ale nevěnoval jim více pozornosti. Dalším šetřením nebyly již na místě činu ani v jeho okolí zjištěny další informace.

Díky prověření kamerového systému byl zjištěn pohyb dívky, který odpovídal její výpovědi. Kamera v okolí zachytila i pohyb podezřelého muže před místem činu, kdy chodil ulicí sem a tam, vcházel do domu, ve kterém později došlo k činu. Kamerový systém také zachytil, jak dívka mluvila s pachatelem, chvíli spolu šli a pak ji zatáhl do domu. Kamerové záznamy jednak posloužily k ověření pravdivosti výpovědi poškozené, ale také ke stanovení přesného času, kdy ke skutku došlo. Bohužel tato kamera nezaznamenala odchod pachatele s poškozenou z domu, protože byla v tu dobu nasměrována do jiné ulice. Tento záznam však pro svou kvalitu nemohl být použit k individuální identifikaci pachatele a k získání jeho podrobnějšího popisu, proto byla stanovena předpokládaná trasa pohybu pachatele. Byl zachycen na kamerovém systému v metru, jak se částečně vysvlékl z oblečení, které měl při činu. Ze záznamu byly získány fotografie pachatele.

Fotografie byly poskytnuty všem útvarům policie se žádostí o zjištění totožnosti pachatele, nicméně všechny poznatky byly nakonec vyhodnoceny jako negativní. Proto se vyšetřovatelé rozhodli využít médií. Fotografie byla zveřejněna v tisku, na internetu a byla odvířována i v hlavních zpravodajských relacích. Ihned po odvolání obdržela policie mnoho poznatků, na základě kterých byl pachatel identifikován. Podezřelý byl již v minulosti stíhán pro trestný čin zanedbání povinné výživy, trestný čin poškození cizí věci, omezování osobní svobody a porušování domovní svobody. Dále o něm bylo zjištěno, kde se často pohybuje, nebyl však na žádném z těchto míst zastížen. Po třech týdnech hlídka policie v ranních hodinách kontrolovala muže ve společnosti mladé podnapilé ženy. Muž se neprokázal žádným dokladem totožnosti a byl proto předveden na policejní stanici, kde bylo zjištěno, že předvedený je hledán pro výše popsany trestný čin, a byl tudíž zadržen.

Podezřelý byl řádně poučen a byl mu vysvětlen důvod jeho zadržení. Zadržený byl podezřelý ze zločinu, u kterého je vyžadována nutná obhajoba. Podezřelý uvedl, že chce a bude vypovídat a to bez účasti advokáta, který mu byl mezitím přidělen. Podezřelý se k situaci vyjádřil, vypovídal stejně jako poškozená, jediný rozpor byl ve výši odcizené částky. Pak bylo předáno podezřelému usnesení o zahájení trestního stíhání pro zločin loupeže podle ust. § 173 odst. 1 trestního zákoníku a znásilnění podle ust. § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Poté bylo přistoupeno k výslechu obviněného, který se doznal a zcela se odvolal na výslech, který provedl jako podezřelý. Byl podán návrh na vzetí do vazby, soudce návrhu vyhověl a na obviněného byla uvalena vazba. O zadržení a dalších skutečnostech byla informována poškozená.

Obviněnému byly odebrány otisky, DNA, pachové stopy a byl vyfotografován. Stěry DNA obviněného, stěry DNA poškozené a zajištěné stopy (spodní prádlo, černé tričko, gumička a sponky) byly odeslány na Kriminologický ústav Praha se žádostí o jejich vyhodnocení a porovnání. Byla zjištěna shoda mezi vzorkem DNA obviněného a vzorky DNA zajištěnými na spodním prádle poškozené. Stejně tak pachové stopy obviněného se shodovaly s pachovými stopami zajištěnými z peněženky poškozené.

Obviněný byl podroben znaleckému psychologickému zkoumání, kdy nebylo zjištěno, že by trpěl duševní poruchou, ani že by v době spáchání trestného činu nebyl schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání a nebyl schopen toto jednání ovládat. Není u něj rozvinuta žádná psychóza, ani žádná sexuální deviace.

U poškozené se rozvinula posttraumatická stresová porucha, která dlouhodobě negativně ovlivňuje její náladu, sexuální, partnerský a sociální život. Trpí nespavostí, anxiózně-depresivním syndromem. Soudní znalec tento stav hodnotí jako těžkou újmu na zdraví, a proto byl v rámci návrhu na podání obžaloby čin překvalifikován na trestný čin podle ust. § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku a ust. § 173 odst. 1 trestního zákoníku, za což obviněnému hrozilo 5 až 12 let odnětí svobody.

Obžalovaný byl uznán vinným z výše popsaného trestného činu a odsouzen k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v době trvání 10 let, se zařazením do věznice s ostrahou. Obžalovaný se odvolal, kdy odvolací soud snížil trest odnětí svobody na 8 let a 6 měsíců.

Příloha 7 - Otázky k rozhovorům kvalitativní části výzkumu

Výzkum pomáhající organizace:

- 1) Jak často se setkáváte s řešením případů znásilnění?
- 2) Jaký je váš postup při kontaktu s obětí znásilnění?
- 3) Odkazujete oběť na jiné organizace?
- 4) Jak vnímáte práci policie s obětí (znásilnění)? Dala by se práce policie podle vás zlepšit, zefektivnit? Myslíte si, že policie postupuje v souladu se zákonem o obětech trestných činů?
- 5) Vnímáte právní úpravu znásilnění v Trestním zákoníku z roku 2009 jako přínos? Jak jste postupovali dříve, v čem nová právní úprava pomohla? Projevuje se rozdíl v počtu případů, řešení či trestání pachatelů znásilnění? (současná úprava k nahlédnutí níže)
- 6) Případá vám právní úprava znásilnění jaká je dnes odpovídající nebo byste něco upravili?
- 7) Myslíte si, že tresty za trestný čin znásilnění jsou dostatečné? Využívá se, podle vaší zkušenosti, podmíněný trest?

- 8) Jaké je zastoupení mužů a žen v pozici oběti/pachatele? Vyskytuje se dle vašich informací znásilnění ženami či skupinové znásilnění?
- 9) Jaké vztahy mají nejčastěji pachatelé k obětem?
- 10) Jak často bývá znásilnění spojeno s domácím násilím?
- 11) Kolik klientů s problémem znásilnění je ročně u vás evidováno? Zvedá se počet (jaký je podle vás důvod)? Kolik procent případů nekončí potrestáním pachatele?
- 12) Jaký je odhadovaný poměr mezi nahlášenými a nenahlášenými případy? Setkáváte se s případy lživého obvinění ze znásilnění?
- 13) Byl nějaký extrémní případ znásilnění, na který jste ve své praxi narazil/a?
- 14) Cítíte se jistě, víte jak postupovat při řešení případů znásilnění? Uvítal/a byste více informací, školení, vzdělávání na toto téma?
- 15) Probíhají ve vaší organizaci vzdělávání na téma znásilnění? Kdo je organizuje?
- 16) Je podle vás veřejnost dostatečně informovaná, ví, jak v případě, že přijde do kontaktu s informací o znásilnění, postupovat?

Výzkum Probační a mediační služba:

- 1) Jak často se setkáváte s řešením případů znásilnění?
- 2) Jaký je váš postup při kontaktu s pachatelem a obětí znásilnění?
- 3) Spolupracujete s jinými organizacemi, jakými?
- 4) Jak vnímáte práci policie s obětí (znásilnění)? Dala by se práce policie podle vás zlepšit, zefektivnit? Myslíte si, že policie postupuje v souladu se zákonem o obětech trestných činů?
- 5) Vnímáte právní úpravu znásilnění v Trestním zákoníku z roku 2009 jako přínos? Jak jste postupovali dříve, v čem nová právní úprava pomohla? Projevuje se rozdíl v počtu případů, řešení či trestání pachatelů znásilnění?
- 6) Připadá vám současná právní úprava znásilnění odpovídající nebo byste něco upravil/a?
- 7) Myslíte si, že tresty za trestný čin znásilnění jsou dostatečné? Využívá se, podle vaší zkušenosti, podmíněčný trest?
- 8) Jaké je zastoupení mužů a žen v pozici oběti/pachatele? Vyskytuje se dle vašich informací znásilnění ženami či skupinové znásilnění (jak často)?
- 9) Jaké vztahy mají nejčastěji pachatelé k obětem?
- 10) Jak často bývá znásilnění spojeno s domácím násilím?
- 11) Kolik případů týkajících se znásilnění ročně řešíte? Zvedá se počet (jaký je podle vás důvod)? Máte představu, kolik procent případů nekončí potrestáním pachatele?
- 12) Jaký je odhadovaný poměr mezi nahlášenými a nenahlášenými případy? Setkáváte se s případy lživého obvinění ze znásilnění?
- 13) Byl nějaký výjimečný případ znásilnění, na který jste ve své praxi narazil/a?
- 14) Cítíte se jistě, víte jak postupovat při řešení případů znásilnění? Uvítal/a byste více informací, školení, vzdělávání na toto téma?
- 15) Probíhají pro pracovníky probační a mediační služby vzdělávání na téma znásilnění? Kdo je organizuje?
- 16) Je podle vás veřejnost dostatečně informovaná, ví, jak v případě, že přijde do kontaktu s informací o znásilnění, postupovat?

Výzkum policie

- 1) Jak často se setkáváte s řešením případů znásilnění?
- 2) Jaký je postup policie při nahlášení znásilnění? Jak se pracuje s obětí, pachatelem?
- 3) Odkazuje policie oběť na jiné organizace? (Spolupracuje při řešení se sociálními službami? Jakými organizacemi?)
- 4) Jak vnímáte práci organizací poskytujících sociální služby s obětí (znásilnění)? Máte představu, jak se s obětí pracuje?
- 5) Projevuje se rozdíl v počtu případů, řešení či trestání pachatelů znásilnění po změně právní úpravy v Trestním zákoníku z roku 2009? Jaké jsou případně další projevující se změny?
- 6) Připadá vám právní úprava znásilnění jaká je dnes odpovídající nebo byste něco upravili?
- 7) Myslíte si, že jsou tresty za trestný čin znásilnění dostatečné? Využívá se podmíněčný trest?
- 8) Jaké je zastoupení mužů a žen v pozici oběti/pachatele? Vyskytuje se dle vašich informací znásilnění ženami či skupinové znásilnění?
- 9) Jaké vztahy mají nejčastěji pachatelé k obětem?
- 10) Jak často bývá znásilnění spojeno s domácím násilím?
- 11) Víte, kolik případů znásilnění je ročně evidováno? Zvedá se počet (jaký je podle vás důvod)? Kolik procent případů nekončí potrestáním pachatele?

- 12) Jaký je odhadovaný poměr mezi nahlášenými a nenahlášenými případy? Setkáváte se s případy živého obvinění ze znásilnění?
13) Byl nějaký extrémní případ znásilnění, na který jste ve své praxi narazili?
14) Cítíte se jistě, věděl/a byste jak postupovat při řešení případu znásilnění? Uvítal/a byste více informací, školení, vzdělávání na toto téma?
15) Probíhají pro policii vzdělávání na téma znásilnění? Kdo je organizuje?
16) Je podle vás veřejnost dostatečně informovaná, ví, jak v případě, že přijde do kontaktu s informací o znásilnění, postupovat?

Příloha 8 - Vzor dotazníku pro respondenty kvantitativního výzkumu

Na úvod dotazníku byl vysvětlen rozdíl mezi znásilněním a pohlavním zneužíváním, aby nedocházelo ke zkreslení odpovědí účastníků.

- 1) Do jaké věkové skupiny patříte?
Méně než 18 let
18 - 25 let
26 - 30 let
31 - 40 let
41 - 50 let
51 - 60 let
61 - 70 let
Více než 70 let
- 2) Jste:
Muž
Žena
- 3) Jaké je vaše nejvyšší dosažené vzdělání?
ZŠ
SŠ bez maturity
SŠ s maturitou
VOŠ
VŠ
- 4) Studujete v současné době VŠ nebo VOŠ? (Otázka se zobrazila v případě odpovědi SŠ s maturitou v předchozí otázce.)
Ano, VŠ
Ano, VOŠ
Ne
- 5) Setkal/a jste se někdy s pojmem znásilnění?
Ano
Ne
Nejsem si jistý/á
- 6) Kde jste se s tématem znásilnění setkal/a? Můžete zvolit více možností. (Otázka se zobrazila v případě odpovědi Ano v předchozí otázce.)
Škola
Zaměstnání
Dobrovolnictví
Internet
Média – v televizi, rádiu, novinách nebo časopisech
Od přátel či známých
V rámci rodiny
Vlastní osobní zkušenost
Jinde – uveďte kde
- 7) Kdo se podle vás stává častěji obětí znásilnění?
Žena
Muž
Četnost je srovnatelná

- 8) Kdo podle vás bývá častěji pachatelem znásilnění?
 Žena
 Muž
 Četnost je srovnatelná
- 9) Která z následujících tvrzení o znásilnění jsou podle Vás pravdivá? Můžete zvolit více možností.
1. Pachatelem je pouze pro oběť neznámá osoba
 2. Oběť je vždy submisivní, slabý jedinec
 3. Znásilnění se týká osob všeho věku
 4. Pachatelem je vždy muž
 5. Obětí je vždy žena nebo dítě
 6. Za znásilnění si může oběť sama
 7. Obětí může být kdokoliv
 8. Hlavním motivem je sexuální touha pachatele
 9. Pachatel je psychicky narušený jedinec
 10. Znásilnění nahlásí jen malé procento
 11. Většina nahlášených případů znásilnění je vymyšlená
 12. V průběhu znásilnění je lepší se nebránit
 13. Oběti vnímají znásilnění jako ohrožení života
 14. Znásilnění probíhá po přepadení na odlehlém místě
 15. K erekci, orgasmu oběti při znásilnění nedochází
- 10) Jsou podle vás trestní sazby za trestný čin znásilnění odpovídající?
 6 měsíců až 5 let - pohlavní styk
 2 až 10 let - soulož
 - znásilnění dítěte
 - znásilnění se zbraní
 5 - 12 let - znásilnění dítěte do 15 let
 - znásilnění v místě s omezením osobní svobody
 - způsobení těžké újmy na zdraví
 10 - 18 let - dojde k úmrtí oběti
- Ano
 Ne – zvýšil/a bych je
 Ne – snížil/a bych je
 Chcete-li, odpověď rozveďte
- 11) Jaké náležitosti musí být podle Vás splněny, aby mohla policie pachatele obvinít ze znásilnění? Můžete zvolit více možností.
1. Pachatel oběti musí vyhrožovat násilím nebo těžkou újmou nebo využít její bezbrannosti
 2. Pachatel jednoznačně jedná proti vůli oběti
 3. Pachatel musí oběti způsobit újmu na zdraví
 4. Pachatel znásilnění připravuje
 5. Musí dojít k souloži
- 12) Jak byste postupoval/a, kdybyste byl/a obětí znásilnění? (Jaké konkrétní kroky byste učinil/a? Na jakou instituci/organizaci byste se obrátil/a?)
- 13) Znáte někoho, kdo se stal obětí znásilnění?
 Ano, znám
 Ne, neznám
 Stal/a jsem se jí já osobně
 Stal/a jsem se jí já osobně a znám další oběti
- 14) Jak svou situaci dotyčná osoba, případně vy osobně, řešila? Můžete zvolit více možností.
 (Otázka se zobrazila v případě, že na předchozí otázku nebyla odpověď Ne, neznám.)
 Svěřil/a se blízkým
 Nechala si informaci pro sebe
 Obrátil/a se na policii
 Obrátil/a se na odborníka či organizaci
 Jinak – uveďte jak:

- 15) Myslíte si, že jste dostatečně informován/a o tématu znásilnění?
 Ano
 Ne, chtěl/a bych více informací
 Ne, nemám zájem o více informací
- 16) Jakou formou byste chtěl/a být více informován/a? Můžete zvolit více možností. (Otázka se zobrazila v případě, že v předchozí otázce byla odpověď Ne, chtěl/a bych více informací.)
 Pořady v TV, v rádiu
 Články v novinách a časopisech
 Vydání brožury
 Odborná přednáška
 Internet
 Jinak – uveďte jak
- 17) Jaké informace k tématu znásilnění by vás zajímaly? Máte nějaké další otázky? (Nepovinná otázka)

Příloha 9 - Odpovědi na otázku 12 zmíněné jedenkrát

Odpovědi na otázku 12 - Jak byste postupoval/a, kdybyste byl/a obětí znásilnění? (Jaké konkrétní kroky byste učinil/a? Na jakou instituci/organizaci byste se obrátil/a?) zmíněné pouze jednou:

Nekoupat se	Zpacifikovat pachatele, počkat na policii
Nahlásit čin ihned	Využít soukromého detektiva
Nahlásit spolu s doprovodem na policii	Oplatit stejnou měrou
Obrátit se na právníka	Nedůvěra k institucím
Kontaktovat Člověka v tísni	Záleží, kdo je pachatel
Ošetřit šok a být v bezpečí	Lékař poradí, nasměruje
Hledat pomoc na místě	Využít kineziologii
Kontaktovat úřady	Od muže si jako muž poradím
Jsem oběť a nic jsem neudělala	Svěřila bych se asi až časem
Pro ženu je obtížné svěřit se muži na policii, raději organizace	Jako muž si nedovedu představit, že bych za někým šel s tím, že jsem byl znásilněn.
Prevence – pepřový sprej + základy sebeobrany	Jako muž bych se od ženy nebránil
Okamžitá kastrace pachatele	Měla bych obavu se svěřit i blízké osobě
„Označit“ pachatele během znásilnění	U dětí se do řešení vloží sociálka, kdo u dospělých?
Většina znásilnění se odehrává ve věznicích, o nichž nikdo nemluví. Odtamtud se dosti špatně prokazuje, kdo znásilňoval, a personál věznic to až tak nezajímá, dokud někdo neumře. A hlásit to jinde nejde, jelikož pak si na dotyčného došlápnou ostatní vězni. Je to začarovaný kruh.	

Tabulka 1 - Otázka 12, odpověď jedenkrát

Příloha 10 - Odpovědi na otázku 17 zmíněné jedenkrát

Odpovědi na otázku 17 - Jaké informace k tématu znásilnění by vás zajímaly? Máte nějaké další otázky?
zmíněné pouze jednou:

Zájem o větší osvětu	Jak často dochází ke znásilnění v mém okolí
Zveřejnění útočníků v médiích	Jak se pracuje s pachatelem?
Právní možnosti pro oběť	Proč se oběť tak stydí, nenahlásí znásilnění?
Psychologický profil ženy pachatelky	Ženy představa znásilnění vzrušuje
Zájem o komplexní přednášku	Právní aspekty
Jak se chovat jako svědek	Jak jednat s pachatelem
Ochrana oběti	Účinnost psychické léčby obětí
Zajímavosti	Výzkumy
Jak vnímají znásilnění soudy a policie.	Jsou oběti, které otevřeně mluví o znásilnění?
Rasová / sociální sféra pachatelů	Může se to stát každému
Může žena při znásilnění prožít orgasmus?	Mají pachatelé vždy nařízenou léčbu?
Jaká je ochrana obětí, aby se nebály vše nahlásit	Znásilnění mezi manžely
Jak je potrestán násilník, když nejde do vězení?	Právní možnosti při křivém obvinění
Účinnost nápravných opatření pro pachatele	Kolik obětí se dokáže vrátit do běžného života?
Legislativa - je možné omezit svobodu pachatele do příjezdu policie?	Probíhá v ČR debata ohledně vymyšleného znásilnění? V zahraničí ano.
Když je vyhrožováno znásilněním, může oběť počítat s ochranou ze strany policie?	Které instituce zajišťují osvětu (zejména pro mladé dívky)?
Existuje způsob, jak oznámením znásilnění celou situaci neprožívat opakovaně, případně neublížit nevinným, např. manželce a dětem?	Informovat lidi daleko méně – motivace pro narušené jedince; ale dávat informace o tom, jak pomoci následně, jak se chovat jako oběti
Jaké je třeba mít důkazy, kromě osobní výpovědi?	Kolik lidí na světě umírá v souvislosti se znásilněním?
Jak se má oběť chovat, když potká (neodsouzeného) pachatele na ulici?	Obvinění prokazuje nevinu, neplatí presumpce nevinu
V přechodném zákoně bylo možné se dopustit znásilnění pouze na ženě. Myslím, že to bylo přesnější	Proč není veřejnost informována a poučena co dělat v případě, že se stanou obětí nebo znají někoho, kdo se jí stal?
Nebrat znásilnění ze strany utečenců na lehkou váhu z důvodu rozdílné mentality	Zajímá by rozhovor s pachatelem znásilnění a pedofilem
Je to negativní věc, není třeba to dále rozebírat.	Raději se nezajímám do hloubky, jsem citlivá
Jakým způsobem policie zajišťuje bezpečnost obětí po návratu pachatele z výkonu trestu?	Chci jen říct, že tyto otázky jsou až moc osobní a mnoho lidem to může být nepříjemné!

Tabulka 2 - Otázka 17, odpověď jedenkrát

Příloha 11 - Postup vyhodnocení druhého dílčího cíle

Pro zodpovězení druhého dílčího cíle bylo třeba provést analýzu odpovědí na otázky 7, 8, 9 a 11. Po označení správných odpovědí byly pomocí funkcí programu Excel oddělovány správné a špatné odpovědi na všechny potřebné otázky u každého respondenta zvlášť. Četnost odpovědí u každého jednotlivce byla vyjádřena procentuálně a za pomoci funkce aritmetického průměru došlo k vyvození průměru správných odpovědí u každého z odpovídajících. Převedením vytvořených hodnot a jejich propojením vznikla tabulka:

Percentuální úspěšnost	Počet respondentů	Percentuální četnost
100,0 %	20	3,67 %
87,5 %	108	19,82 %
75,0 %	229	42,02 %
62,5 %	116	21,28 %
50,0 %	54	9,91 %
37,5 %	13	2,39 %
25,0 %	4	0,73 %
12,5 %	1	0,18 %
0,0 %	0	0,00 %
Celkem	545	100,00 %

Tabulka 3 - Vyhodnocení druhého dílčího cíle

Příloha 12 – Kategorie kvalitativního výzkumu

Vzhledem k velkému množství dat si autorka dovoluje uvést pouze na ukázkou několik vybraných kategorií a do nich spadajících výroků respondentů.

Množství případů – velmi zřídka; 3x za 2 roky; 1x; 5x – 10x do roka; často; od roku 2001 pouze 5 případů; minimálně; 1x za 6 měsíců; statistika - 2014 Plzeňský kraj 81 (z toho 24 Plzeň), 2015 - 67 (38 Plzeň), 2016 – 65 (27 Plzeň)

Odkazování – na BKB, intervenční centrum; BKB a seznam dalších organizací, telefonní linky; při specifických problémech OP, právní poradna, OSPOD, azylové domy, škola, terapeut, advokát; klíčový sociální pracovník nebo poradna BKB, psychoterapeut (i od ČvT); BKB, intervenční centrum a jinak zaměřené neziskové organizace; není v naší kompetenci; BKB, Probační a mediační služba, jiné případy než znásilnění na ČvT

Vnímání práce policie – vstřícný, respektující přístup, jen základní ošetření, zlepšit práci s psychikou; nemáme zpětnou vazbu, oběť je citlivá, očekává sdílení názoru, že jde o křivdu, což může vést k negativnímu vnímání; dobrý a stále se zlepšující přístup, nepochopení práce policie klientem, zkreslený pohled sledováním kriminálek, dohoda o spolupráci s BKB od 2010; ideály mě opouštějí, maloměsta nechtějí řešit, různé zkušenosti z různých oddělení, špatná zkušenost z Lochotína, Slovanští vstřícní, kriminalisté už přistupují dobře, mají se v čem zlepšovat; u každého případu je různý přístup, lépe přistupují, kdo mají kurz krizové intervence, špatné poučení oběti; Vnímání organizací – zájmy jsou protichůdné, organizace si také myslí, že jim bráníme v práci

Spokojenost s úpravou – tresty jsou nízké, jak můžou začínat na šesti měsících, zvedla bych je od pěti let; je to neohraničené a zneužitelné, kdo určí, že už je to příprava, nejsem si jistá; po roce 2009 dostačující, nedostačující možná lidský faktor; nevím, jestli je vhodné zbavovat svobody, více využívat peněžitý trest; srovnána práva pachatele s obětí; jsem chtěl zvýšit horní hranici, ale falešná obvinění; odpovídající

Vztah pachatel – oběť – známou osobou, partnera nebo kamaráda; po seznámení na facebooku; nejvíce partner, pak kamarád, expartner, známý z večírku, minimálně neznámým pachatelem, klient oběti při stalkingu; 70 % o pachatele příbuzné, známé nebo kamarády, během vánočních večírků kolega z práce, bez předchozího vztahu málo, spíše si oběť alespoň vyhlédne předem; v 50 % náhodní pachatelé s nějakou deviací, 50 % ve spojitosti s domácím násilím; vždycky se ti dva neznali; nejvíce prostitutka a klient, co nezaplátil, méně náhodné oběti; statistika 2016 - 8 náhodných znásilnění, 1x prostitutka, jinak známi oběti, 2015 – 14 náhodných, 2014 – 8 mezi známými, jinak neznámými pachateli

Probíhá vzdělávání o znásilnění? – nesetkala, aktivně ho nevyhledávám; ráda bych ho čerpala, ale nemáme kapacitu, někdo z kolegů ho absolvoval od BKB nebo Persefony; ze strany BKB probíhá, seminář v Poslanecké sněmovně ve spolupráci s BKB, sami se vzděláváme, dva roky zpátky od Persefony, i semináře pro budoucí konzultanty Linky; v době práce v ČVT ne, projekt není prioritou; Probační a mediační služba sama svoje, zve si odborníky, nespolupracuje s neziskem, nová koncepce celoživotního vzdělávání pracovníků PMS; pro nás ne, možná pro službu kriminální policie a vyšetřování; minimálně, jen od nás

Znalost veřejnosti – se budou obracet na policii, neví o psychickém ošetření; pokud chtějí, tak si informace najdou, je jich hodně, linka BKB, plakáty všude visí, neobrací se, protože se stydí, nevím, jestli dostatečně; zvyšuje se, ale dostatečná pořád není, ví, jak funguje trestní oznámení, ale podceňují to, mají zvnitřněné mýty, existuje pořád nežádoucí stigmatizace, je to trestný čin, o neznámém pachateli, nepřijímají možnost znásilnění v partnerském vztahu, latence ve vyloučených lokalitách a na ubytovnách, motivací je peněžitá pomoc od státu, problém, když chtěli oba, ale jednomu ještě nebylo 15 let, prostitutky že není možné znásilnit; každý má tušení, co to znamená, už ví, že i mezi manžely existuje, povědomí se rozšiřuje a informovanost je dobrá, statistiky a výzkumy dostupné, působí demotivačně, jak je to marné a nenahlásí to; agitace jako byla na HIV, neví, co má v tu chvíli dělat, informována jinak dost, domácím násilím je třeba vysvětlit, že už to je znásilnění, vnímají, že co není ve spisu, jako když neřekli, říkat veřejně, co jim vadilo, dělat si kopie ze spisu; je informovaná, jestli je vůbec ochotná pomáhat druhým lidem; že se mají obrátit na 158 a ta poradí a zahájí vyšetřování; zavolají na 158, neví o nezisku a tak

Příloha 13 - Kontakty na subjekty pomáhající obětem znásilnění se zaměřením na Plzeň

Bílý kruh bezpečí Plzeň

Jungmannova 1, 301 00, Plzeň
bkb.plzen@bkb.cz
Poradna - 734 157 200
Klíčový sociální pracovník – 773 551 311,
ksp.plzen@bkb.cz
www.bkb.cz

Člověk v tísni Plzeň

Mikulášské náměstí 17, Plzeň, 326 00
Alice.singrova@clovekv tisni.cz
602 250 210
www.clovekv tisni.cz

Intervenční centrum Plzeňského kraje

Cukrovarská 16, 301 00, Plzeň
ic@dchp.charita.cz
777 167 004
www.dchp.cz/intervencni-centrum/

Plus pro lidi v krizové situaci

Prokopova 25, 301 00, Plzeň
Plus.zapad@diakonie.cz
733 414 421
www.diakoniezapad.cz/sluzby-diakonie-zapad/plus-pro-lidi-v-krizove-situaci/

Občanská poradna Plzeň

Koterovská 41, 326 00, Plzeň
poradna@opplzen.cz
777 964 563
www.opplzen.cz

Poradna pro ženy a dívky – Plzeň

Husovo nám. 2, 301 00, Plzeň
plzen@poradnaprozeny.eu
731 064 036
www.poradnaprozeny.eu

Probační a mediační služba Plzeň – pro oběti

Edvarda Beneše 1, 301 00, Plzeň
janajiraskova.pms@gmail.com
727 873 135
www.pmscr.cz

Telefonické kontakty

Linka BKB - 116 006
Linka důvěry a psychologické pomoci -
605 965 822
Persefona - 737 834 345
DONA linka - 251 511 313
Centrum krizové intervence - 284 016 666

Dále je možné se osobně obracet na služebny policie či volat linku 158.